

ת"פ 35197/10/16 - מדינת ישראל נגד סעיד אבו טאעה

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 35197-10-16 מדינת ישראל נ' אבו
טאעה(עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופטת חגית מאק-קלמנוביץ מדינת ישראל
	ע"י פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)
	המאשימה
	נגד
	סעיד אבו טאעה (עציר)
	ע"י ב"כ עו"ד מוחמד חלאילה
	הנאשמים

גזר דין

1. הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירות של ידיעות כוזבות לפי סעיף 243 לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: החוק), סיוע ליידוי או ירי של חפץ לעבר כלי תחבורה במטרה לפגוע - עבירה לפי סעיף 332א(ב)+31 לחוק וסיוע לחבלה במזיד ברכב - עבירה לפי סעיף 413ה+31 לחוק. הסדר הטיעון כלל תיקון כתב האישום ללא הסכמה בעניין העונש. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, עובר ליום 13.10.16 גמלה בליבו של הנאשם החלטה לקרוא לניידת משטרה על מנת ליידות לעברה ולעבר השוטרים הנוסעים בה אבנים ובקבוקי צבע. במטרה להוציא לפועל את תכניתו, התקשר הנאשם למוקד 100 ודיווח בכזב על גניבת מונית בשכונת בית חנינא. ניידת ובה שני שוטרים הגיעה למקום כשהם בקשר טלפוני עם הנאשם על מנת שיכוון אותם. הנאשם כיוון את השוטרים לרחוב מאמון בבית חנינא, שם יידו אחרים מספר אבנים ובקבוקי צבע לעבר הניידת בה ישבו השוטרים. כתוצאה מכך נסדקה השמשה הקדמית של הניידת, והגג ומכסה המנוע נמעכו וניזוקו.

2. **ב"כ המאשימה** ציינה בטיעוניה לעונש את העובדה שמדובר באירוע מתוכנן מראש, כשהנאשם מנצל באופן ציני את חובתה של המשטרה לבצע את תפקידה ולהושיט עזרה בכל מקום. היא הוסיפה שהעבירות בוצעו תוך שימוש בנשק קר שהוא זמין וקל לשימוש, וציינה שהמעשים היו עלולים לגרום לפגיעה חמורה בשוטרים עצמם, ולא רק בניידת. שכן אבן עלולה לגרום לתוצאה קטלנית, ובקבוק צבע המתנפץ על שמשת רכב חוסם את שדה הראיה של הנהג. לעניין המתחם טענה התובעת כי הנאשם פגע בערכים של הגנה על חיי אדם, שלמות הגוף והרכוש ובטחון הציבור, וכי יידוי אבנים בירושלים הינה תופעה נפוצה ועל בית המשפט להעביר מסר ברור וחד משמעי בדבר חומרתה. לפיכך המתחם לעבירות אותן עבר הנאשם נע בין שנתיים לבין שלוש וחצי שנות מאסר.

באשר לעונש במסגרת המתחם ציינה ב"כ המאשימה כי לנאשם הרשעות קודמות, ועל פי התסקיר הוא מתקשה לקחת אחריות למעשיו, אינו מעוניין בהליך טיפולי והסיכוי להישנות מעשיו גבוה. מאידך גיסא, הנאשם הודה וחסך זמן,

ועל כן יש למקמו בשליש התחתון של המתחם. במאשימה ביקשה להטיל על הנאשם עונש של שנתיים וחצי מאסר בפועל.

3. **ב"כ הנאשם** טען כי הנאשם ביצע את המעשים כמעשה שנעשה על ידי חברים ולא על רקע אידיאולוגי או בטחוני, ואף על פי כן הוא נחשב כאסיר בטחוני וכלוא בתנאים קשים, ללא חופשות ותוך הגבלה קשה של הביקורים והקשר עם משפחתו. הוא הפנה לתסקיר שירות המבחן שלפיו הנאשם נגרר אחרי אחרים בביצוע העבירות, והדגיש כי גם התביעה ראתה בו מסייע. עוד טען ב"כ הנאשם כי לנאשם עבר פלילי מצומצם של הרשעה אחת בבית משפט לנוער, הוא נישא שישה חודשים לפני מעצרו, ונסיבות חייו קשות - הנאשם התייתם בגיל צעיר והוא נאלץ לעבוד ולפרנס את משפחתו. באשר לנטילת האחריות טען ב"כ הנאשם כי הנאשם לא חזר בו אלא הסביר לקצין המבחן את חלקו באירוע, וכי הנאשם מודה במעשיו. הוא ביקש להקל עם הנאשם.

הנאשם עצמו הביע חרטה על מעשיו.

4. **שירות המבחן** הגיש תסקיר אודות הנאשם. על פי התסקיר הנאשם עזר את לימודיו לאחר שמונה שנות לימוד, ולאחר תקופה של חוסר מעש החל לעבוד. אביו נפטר בגיל צעיר לאחר שנים בהן היה חולה. הנאשם התחתן לפני כחצי שנה לאחר שנים רבות של היכרות ואהבה בין בני הזוג, והוא הביע חשש מפגיעה בזוגיות בשל המרחק מאשתו. הנאשם הביע אחריות פורמלית למעשיו, אם כי טען כי פעל תחת השפעה של חבריו ולאחר שתיית אלכוהול. בסיכום העריכה קצינת המבחן כי קיים סיכון גבוה להישנות התנהגות מפירת חוק בעתיד, ונמנעה מהמלצה טיפולית.

מתחם הענישה

5. הערכים המוגנים בעבירות בהן הורשע הנאשם הם שלומם וביטחונם של אנשים בכלל ואנשי המשטרה וכוחות הביטחון בפרט, וכן הבטחת הסדר הציבורי ומתן אפשרות למשטרה למלא את תפקידה. החומרה שמייחס המחוקק לעבירות אלו נלמדת מהעובדה שהחוק ייחד עבירה ספציפית ליידי חפצים לעבר כלי תחבורה, וקבע בצידה עונש מהגבוהים שבספר החוקים - עשרים שנות מאסר.

5. שני הצדדים הפנו לפסיקה. אתייחס לחלק מפסקי הדין שהזכירו וגם לפסיקה רלוונטית נוספת:

ע"פ 1176/16, **ראובן מאיר כהן ואח' נ' מדינת ישראל** - הנאשמים, חלקם קטינים וחלקם בגירים - צעירים, הורשעו ביידוי אבן או חפץ לעבר כלי תחבורה, הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו והיזק בזדון. על פי כתב האישום הם יידו עשרות אבנים וסלעים לעבר שני גלי רכב משטריים ממגונים על ציר המוביל ליישוב יצהר. הם נדונו לשמונה חודשי מאסר בפועל ועונשים נוספים. בית המשפט העליון דחה את ערעוריהם של שני הבגירים שבחבורה, וקיבל את ערעורי הקטינים כך שיעמדו על תקופות של ארבעה וחמישה חודשים, בהתאם לגיליהם.

ע"פ 8639/13, **אמיר אלדבס נ' מדינת ישראל** - המערערים הודו והורשעו בהסדר טיעון בעבירות של קשירת קשר, חבלה בכוונה מחמירה וסיוע להצתה, באירוע של התפרעות המונית ותקיפת עמדת שיטור בכניסה למחנה פליטים שועפאט. הם נדונו לעשרים ותשעה ועשרים ושבעה חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון התייחס לחומרת העבירות, אך מצא בכל זאת כי יש להפחית מעונשם של המערערים ולו הקלה סמלית, בשל העובדה שהם מסווגים כאסירים בטחוניים ועל כן אינם זוכים לשיקום או טיפול סוציאלי.

ע"פ 1777/11, **פלוני נ' מדינת ישראל** - נדחה ערעורם של המערערים אשר הורשעו בסיכון חיי אדם בנתיב

תחבורה, כאשר יידו אבנים לעבר ג'יפ, ונדונו לשישה חודשי מאסר בפועל.

ע"פ 5511/09, **לואי מנאדרה נ' מדינת ישראל** - המערער הורשע בסיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, סיוע להצתה וחבלה במזיד, בכך שיחד עם אחרים שלח אש בפח אשפה וצמיגים על יד כביש ויידה אבנים לעבר מכונית כביש, כאשר אחת האבנים פגעה במכונית ובנהג. המערער נדון לעשרה חודשי מאסר בפועל וערעורו נדחה. ב"כ המערער הפנה לפסק דין זה, שהוא אכן רלוונטי מבחינת עובדותיו, אך ניתן לפני כשמונה שנים ואני סבורה שרמת הענישה העולה ממנו אינה משקפת את רמת הענישה הנהוגה היום, והמתחייבת מחומרת העבירות.

ת"פ (מחוזי ירושלים) 21035-11-15, **מדינת ישראל נ' חמזה נגאר** - הנאשם הורשע בניסיון לתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות כאשר השתתף בהתפרעות שכללה יידוי אבנים ובקבוקי תבערה ויידה בעצמו עשר אבנים לעבר כוחות הביטחון, וביידוי אבן לעבר כלי תחבורה ובהתפרעות באירוע נוסף בו יידה אבנים על ג'יפ כשהוא רעול פנים. לאירוע הראשון נקבע מתחם שבין שנים עשר לשלושים חודשי מאסר בפועל, ולאירוע השני מתחם שבין עשרים לארבעים וחמישה חודשים. הנאשם נדון לעשרים ושמונה חודשי מאסר בפועל. ערעור על פסק דין זה נדחה בבית המשפט העליון בע"פ 4324/16, **חמזה נגאר נ' מדינת ישראל**.

עפ"ג (ירושלים) 21523-08-15, **מדינת ישראל נ' עיסאם ענאני** - המערער הורשע ביידוי אבנים לעבר שוטרים (לא לעבר רכב). לאחר סקירת פסיקה נקבע מתחם שבין שישה לבין חמישה עשר חודשי מאסר.

ת"פ (מחוזי חיפה) 51186-09-14, **מדינת ישראל נ' חוסאם אלעל** - הנאשם הורשע בהתפרעות, ניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות ועבירות בנשק, בכך שבמהלך התפרעות יידה מספר אבנים לעבר שוטרים והשליך בקת"ב. נקבע מתחם שבין שלושה חודשי מאסר בעבודות שירות לבין שמונה עשר חודשי מאסר בפועל. הנאשם, ללא עבר, לאחר תסקיר חיובי, נדון לארבעה חודשי מאסר בפועל, מאסרים על תנאי וקנס בסך 5,000 ₪.

ת"פ (מחוזי חיפה) 28643-07-14, **מדינת ישראל נ' מחמוד חואלד** - הנאשמים הודו בעבירות של התקהלות אסורה, התפרעות, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, ונאשם 3 גם בסיכון חיי אדם בנתיב תחבורה. בית המשפט קבע לנאשם 3 מתחם שבין שלושה חודשי מאסר בעבודות שירות לבין חמישה עשר חודשי מאסר בפועל. נאשמים 1 ו-2 נדונו לשלושה חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס בסכום של 7,000 ₪, ונאשם 3 נדון לשישה חודשי מאסר בעבודות שירות, הפעלת מאסר על תנאי בחופף, מאסרים על תנאי וקנס בסך 15,000 ₪.

ת"פ (מחוזי ירושלים) 24623-08-13, **מדינת ישראל נ' ג'האד זגל** - הנאשם הורשע בסיכון חיי אדם בנתיב תחבורה והפרעה לשוטר, בכך שבצוותא עם אחרים יידה אבנים רבות לעבר ניידות משטרה. שירות המבחן נמנע מהמלצה, והנאשם נדון לשישה חודשי מאסר בפועל.

6. במקרה שבפני, הנאשם לא ביצע בעצמו את מעשי יידוי החפצים ולא גרם במו ידיו לנזק לרכב. הוא הורשע בסיוע לעבירות אלו ובביצוע עיקרי של עבירת הידיעות הכוזבות בלבד. אל מול עובדה זו עומדים התכונן מראש ויצירת המארב המכוון לניידת המשטרה, וכן העובדה שהנאשם הורשע גם בעבירה של ידיעות כוזבות ולא רק בעבירות הקשורות לזריקת החפצים. קיים, איפוא, שוני בין מקרה זה לבין אירועים "קלאסיים" של יידוי אבנים וחפצים, אולם חלק מהשינויים הם לקולה וחלקם לחומרה, כך שבסופו של דבר אני סבורה שהמתחם לאירוע הנדון צריך להיות דומה למתחמים שנקבעו באירועי יידוי אבנים וחפצים.

בהתחשב בכל האמור לעיל אני קובעת מתחם ענישה שבין חמישה לבין שמונה עשר חודשי מאסר בפועל, וכן קנס כספי שיש בו הרתעה וביטוי לנזק הכלכלי שנגרם כתוצאה ממעשים אלה.

העונש הראוי במקרה זה

7. לזכות הנאשם יש להביא בחשבון את הודאתו שחסכה זמן שיפוטי ויש בה נטילת אחריות למעשיו, את העובדה שלא נגרם נזק לאדם, את עברו הפלילי המתון ואת הטענה שלא נסתרה, ועולה בקנה אחד עם התסקיר, בדבר העדר מניע אידיאולוגי וביצוע העבירות מתוך היגררות אחרי חבריו.

לחובת הנאשם עומדים התסקיר שאינו חיובי וכן עברו הפלילי, שהוא כאמור מתון אך עם זאת רלוונטי, וכולל אי הרשעה בבית משפט לנוער בעבירה של הפרעה לשוטר.

אני מקבלת את עמדת המאשימה בנוגע למיקומו של הנאשם במסגרת המתחם, כך שהנאשם מצוי בשליש התחתון של מתחם הענישה, אם כי לא בקצה התחתון שלו.

8. לאור כל האמור אני דנה את הנאשם לעונשים אלו:

1. מאסר בפועל למשך תשעה חודשים בניכוי ימי מעצרו.

2. מאסר על תנאי לארבעה חודשים למשך שלוש שנים על עבירות לפי סעיף 332 לחוק העונשין ועל כל עבירה נגד שוטרים או עובדי ציבור.

3. קנס בסך 3,000 ₪ שישולם תוך שלושה חודשים מהיום.

ניתן היום, ב' ניסן תשע"ז, 29 מרץ 2017, בנוכחות הצדדים.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, ב' ניסן תשע"ז, 29 מרץ 2017, בהעדר הצדדים.

חתימה

עמוד 4